

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 606/2013

2013 m. birželio 12 d.

dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalies a, e ir f punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

pasikonsultavę su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Sąjunga yra nustačiusi sau tikslą išsaugoti ir vystyti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrintas laisvas asmenų judėjimas ir sudarytos palankesnės sąlygos pasinaudoti teise kreiptis į teismą, visų pirma taikant teisminių ir neteisminių sprendimų tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose principą. Siekdama palaipsniui kurti tokią erdvę, Sąjunga turi patvirtinti priemones, susijusias su teisminiu bendradarbiavimu tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose, ypač kai jos yra būtinos tinkamam vidaus rinkos veikimui;

(2) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 81 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisminis bendradarbiavimas tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose turi būti grindžiamas teisminių ir neteisminių sprendimų tarpusavio pripažinimo principu;

(3) bendroje vidaus sienų neturinčioje teisingumo erdvėje nuostatos, kuriomis siekiama užtikrinti greitą ir paprastą vienoje valstybėje narėje paskirtų apsaugos priemonių pripažinimą ir, kai taikytina, vykdymą kitoje valstybėje narėje, yra itin svarbios siekiant užtikrinti, kad vienoje valstybėje narėje fiziniam asmeniui suteikta apsauga būtų išlaikoma ir toliau jam teikiama bet kurioje kitoje valstybėje narėje, į kurią tas asmuo keliauja arba persikelia. Turėtų būti užtikrinama, kad Sąjungos piliečiai, teisėtai naudodamiesi savo teise laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 3 straipsnio 2 dalį ir SESV 21 straipsnį, neprarastų tos apsaugos;

(4) abipusis pasitikėjimas teisingumo vykdymu Sąjungoje ir siekis užtikrinti mažiau laiko ir išlaidų reikalaujantį apsaugos priemonių judėjimą Sąjungoje pateisina principą, pagal kurį paskyrus apsaugos priemones vienoje valstybėje narėje, jos būtų pripažintos visose kitose valstybėse narėse nereikalaujant jokios specialios procedūros. Todėl vienoje valstybėje narėje (toliau – kilmės valstybė narė) paskirta apsaugos priemonė turėtų būti traktuojama taip, tarsi ji būtų paskirta valstybėje narėje, kurioje siekiama ją pripažinti (toliau – valstybė narė, į kurią kreipiamasi);

(5) kad būtų pasiektas laisvo apsaugos priemonių judėjimo tikslas, būtina ir tikslinga, kad apsaugos priemonių pripažinimą, o prireikus ir vykdymą reguliuojančios taisyklės būtų reglamentuojamos privaloma ir tiesiogiai taikoma Sąjungos teisine priemone;

(6) šis reglamentas turėtų būti taikomas apsaugos priemonėms, paskirtoms siekiant apsaugoti asmenį, kai esama rimtų priežasčių manyti, kad yra pavojaus to asmens gyvybei, fizinei ar psichinei neliečiamybei, asmens laisvei, saugumui arba lytiniam neliečiamumui, pavyzdžiui, siekiant užkirsti kelią bet kokios formos smurtui dėl lyties ar smurtui artimoje aplinkoje, pavyzdžiui, fiziniam smurtui, priekabiavimui, seksualinei agresijai, persekiojimui, bauginimui ar kitų formų netiesioginei prievartai. Svarbu pabrėžti, kad šis reglamentas taikomas visoms aukoms, nepaisant to, ar jos yra smurto dėl lyties aukos;

(7) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ⁽³⁾, užtikrinama, kad nusikaltimų aukoms būtų suteikiama tinkama informacija ir parama;

⁽¹⁾ OL C 113, 2012 4 18, p. 56.

⁽²⁾ 2013 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. birželio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 315, 2012 11 14, p. 57.

- (8) šis reglamentas papildo Direktyvą 2012/29/ES. Tai, kad asmeniui taikoma civilinėse bylose paskirta apsaugos priemonė, nebūtinai užkerta kelią tam, kad tas asmuo būtų apibrėžiamas kaip „auka“ pagal tą direktyvą;
- (9) šio reglamento taikymo sritis priskiriama teisminiam bendradarbiavimui civilinėse bylose, kaip apibrėžta SESV 81 straipsnyje. Šis reglamentas taikomas tik civilinėse bylose paskirtoms apsaugos priemonėms. Baudžiamosiose bylose priimtoms apsaugos priemonėms taikoma 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/99/ES dėl Europos apsaugos orderio⁽¹⁾;
- (10) civilinių bylų samprata turėtų būti aiškinama savarankiškai, remiantis Sąjungos teisės principais. Civilinis, administracinis ar baudžiamasis apsaugos priemonę skiriančios valdžios institucijos pobūdis neturėtų būti lemiamas vertinant civilinę apsaugos priemonės pobūdį;
- (11) šis reglamentas neturėtų trukdyti 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo⁽²⁾ (toliau – Reglamentas „Briuselis IIa“) veikimui. Pagal Reglamentą „Briuselis IIa“ priimti sprendimai ir toliau turėtų būti pagal tą reglamentą pripažįstami ir vykdomi;
- (12) šiuo reglamentu atsižvelgiama į skirtingas valstybių narių teises tradicijas ir juo nedaromas poveikis nacionalinėms sistemoms, taikomoms skiriant apsaugos priemones. Šiuo reglamentu valstybės narės nėra įpareigojamos keisti savo nacionalines sistemas, kad būtų galima paskirti apsaugos priemones civilinėse bylose ar nustatyti apsaugos priemones civilinėse bylose šiam reglamentui taikyti;
- (13) siekiant atsižvelgti į įvairių rūšių valdžios institucijas, kurios valstybėse narėse paskiria apsaugos priemones civilinėse bylose, ir, kitaip nei kitose teisminio bendradarbiavimo srityse, šis reglamentas turėtų būti taikomas tiek teisminių institucijų, tiek administracinių valdžios institucijų sprendimams, jeigu pastarosios užtikrina visų pirma savo nešališkumą ir šalių teisę, kad sprendimą peržiūrėtų teisminė institucija. Policijos įstaigos jokių būdu neturėtų būti laikomos išduodančiosiomis valdžios institucijomis, kaip apibrėžta šiame reglamente;
- (14) remiantis tarpusavio pripažinimo principu, kilmės valstybėje narėje paskirtos apsaugos priemonės civilinėse bylose valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, turėtų būti pripažįstamos kaip apsaugos priemonės civilinėse bylose pagal šį reglamentą;
- (15) vadovaujantis tarpusavio pripažinimo principu, pripažinimas atitinka apsaugos priemonės galiojimo trukmę. Tačiau, atsižvelgiant į apsaugos priemonių, kurias galima taikyti pagal valstybių narių teisės aktus, įvairovę, ypač jų galiojimo trukmės atžvilgiu, ir į tai, kad šis reglamentas paprastai bus taikomas skubiais atvejais, išimties tvarka pripažinimas pagal šį reglamentą turėtų galioti ne ilgiau kaip 12 mėnesių laikotarpiu nuo šiame reglamente numatytos pažymos išdavimo dienos, neatsižvelgiant į tai, ar pati apsaugos priemonė (nepaisant to, ar tai laikina, riboto galiojimo laikotarpio ar neterminuota priemonė) galioja ilgiau;
- (16) tais atvejais, kai apsaugos priemonės galiojimo trukmė yra ilgesnė nei 12 mėnesių, pripažinimo galiojimo trukmės apribojimu pagal šį reglamentą neturėtų būti daromas poveikis saugomo asmens teisei prašyti, kad ta apsaugos priemonė būtų taikoma pagal bet kurį kitą galiojantį Sąjungos teisės aktą, kuriuo numatomas pripažinimas, arba prašyti, kad valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, būtų taikoma nacionalinė apsaugos priemonė;
- (17) dėl šio reglamento dalyko specialaus pobūdžio pripažinimo galiojimo trukmės apribojimas yra išimtinis ir jis neturėtų tapti precedentu kitoms priemonėms civilinėse ir komercinėse bylose;
- (18) šis reglamentas turėtų būti susijęs tik su apsaugos priemone nustatyto įpareigojimo pripažinimu. Juo neturėtų būti reglamentuojamos apsaugos priemonės įgyvendinimo ar vykdymo procedūros, taip pat jis neturėtų apimti jokių galimų sankcijų, kurios galėtų būti paskirtos, jei apsaugos priemonė paskirtas įpareigojimas būtų pažeidžiamas valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi. Tie klausimai sprendžiami pagal tos valstybės narės teisę. Tačiau, vadovaujantis bendraisiais Sąjungos teisės principais ir visų pirma tarpusavio pripažinimo principu, valstybės narės turi užtikrinti, kad pagal šį reglamentą pripažintos apsaugos priemonės galėtų galioti valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi;

(¹) OL L 338, 2011 12 21, p. 2.

(²) OL L 338, 2003 12 23, p. 1.

- (19) apsaugos priemonėmis, kurioms taikomas šis reglamentas, apsauga saugomam asmeniui turėtų būti suteikiama jo gyvenamojoje vietoje arba darbo vietoje ar kitoje vietoje, kurioje tas asmuo reguliariai lankosi, pavyzdžiui, artimųjų giminių gyvenamojoje vietoje arba mokykloje ar švietimo įstaigoje, kurioje mokosi jo vaikas. Neatsižvelgiant į tai, ar atitinkama vieta arba rajono, kuriame įgyvendinama apsaugos priemonė, teritorija apsaugos priemonėje yra apibūdinama nurodant vieną ar daugiau konkrečių adresų arba nurodant apibrėžtą erdvę, prie kurių pavojų keliančiam asmeniui atitinkamai neleidžiama prisitarti arba į juos patekti (arba derinant abu kriterijus), apsaugos priemone nustatyto įpareigojimo pripažinimas siejamas su tuo, koku tikslu saugomas asmuo naudojami vieta, o ne su konkrečiu adresu;
- (20) atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir su sąlyga, kad būtų išlaikomas apsaugos priemonės pobūdis ir esminiai elementai, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingai valdžios institucijai turėtų būti leidžiama patikslinti faktinius apsaugos priemonės elementus, jeigu toks patikslinimas yra būtinas siekiant užtikrinti, kad apsaugos priemonės pripažinimas būtų veiksmingas praktikoje valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi. Faktiniai elementai apima adresą, bendrą buvimo vietą arba minimalų atstumą, kurio turi laikytis pavojų keliantis asmuo nuo saugomo asmens, adreso arba bendros buvimo vietos. Tačiau toks patikslinimas negali daryti poveikio apsaugos priemonės rūšiai ir civiliniam pobūdžiui;
- (21) kad būtų paprasčiau patikslinti apsaugos priemonę, pažymoje turėtų būti nurodoma, ar apsaugos priemonėje nurodytas adresas yra gyvenamosios vietos, darbo vietos ar saugomo asmens reguliariai lankomos vietos adresas. Be to, jei taikytina, pažymoje taip pat turėtų būti nurodyta apibrėžta erdvė (apytikris spindulys nuo konkretaus adreso), kurioje galioja apsaugos priemonė pavojų keliančiam asmeniui nustatytas įpareigojimas;
- (22) kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos apsaugos priemonėms laisvai judėti Sąjungoje, šiuo reglamentu turėtų būti nustatytas vienas bendras pažymos modelis ir tuo tikslu nustatyta daugiakalbė standartinė forma. Išduodančioji valdžios institucija saugomo asmens prašymu turėtų išduoti pažymą;
- (23) laisvo teksto laukelių daugiakalbėje standartinėje pažymos formoje turėtų būti kuo mažiau, kad vertimas raštu ar transliteracija dauguma atvejų galėtų būti atlikta saugomam asmeniui nepatiriant išlaidų, naudojant standartinę formą atitinkama kalba. Visos reikiamo vertimo, papildančio daugiakalbės standartinės formos tekstą, išlaidos turi būti paskirstomos taip, kaip numatyta kilmės valstybės narės teisėje;
- (24) jei pažymoje yra laisvo teksto, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga valdžios institucija turėtų nuspręsti, ar reikia atlikti vertimą raštu arba transliteraciją. Tai neturėtų trukdyti saugomam asmeniui arba kilmės valstybės narės išduodančiajai valdžios institucijai savo iniciatyva pateikti vertimą arba transliteraciją;
- (25) siekiant užtikrinti pagarbą pavojų keliančio asmens teisėms į gynybą, tuo atveju, kai apsaugos priemonė buvo paskirta jam neatvykus į teismo posėdį arba taikant procedūrą, kuria nenumatytas išankstinis pranešimas tam asmeniui (*ex parte* procedūra), pažymos išdavimas turėtų būti galimas tik tada, jei tas asmuo turėjo galimybę pasirengti gynybai dėl apsaugos priemonės. Tačiau siekiant užkirsti kelią priemonėms išvengti ir atsižvelgiant į atvejams, kuriais reikia taikyti apsaugos priemones, įprastą skubumą, neturėtų būti reikalaujama, kad prieš išduodant pažymą tokiai gynybai parengti skirtas laikotarpis turėtų būti pasibaigęs. Pažyma turėtų būti išduota, kai tik apsaugos priemonė tampa vykdytina kilmės valstybėje narėje;
- (26) atsižvelgiant į paprastumo ir spartos tikslus šiame reglamente numatyti paprasti ir greiti metodai, kurie turi būti naudojami informuoti pavojų keliantį asmenį apie procesinius veiksmus. Tie specialūs pranešimo metodai turėtų būti taikomi tik šio reglamento tikslais dėl ypatingo jo dalyko pobūdžio, bet neturėtų būti precedentu kitiems dokumentams civilinėse ir komercinėse bylose ir neturėtų daryti poveikio jokiems dvišaliame ar daugiašaliame valstybės narės ir trečiosios šalies susitarime nustatytiems tos valstybės narės įsipareigojimams, susijusiems su teisminių ir neteisminių dokumentų įteikimu kitoje valstybėje civilinių bylų atveju;
- (27) apie pažymą informuojant pavojų keliantį asmenį ir atliekant bet kokius apsaugos priemonės faktinių elementų patikslinimus valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į saugomo asmens interesą neatskleisti jo buvimo vietos ar kitų kontaktinių duomenų. Tokie duomenys pavojų keliančiam asmeniui neturėtų būti atskleidžiami, išskyrus atvejus, kai toks atskleidimas yra būtinas norint užtikrinti, kad apsaugos priemonės būtų laikomasi arba kad ji būtų vykdoma;
- (28) pažymos išdavimo neturėtų būti galima apskųsti;

- (29) pažyma turėtų būti ištaisyta, jei dėl akivaizdžios klaidos ar netikslumo, pavyzdžiui, spausdinimo klaidos arba transkribavimo ar nuorašo klaidos, pažymoje neteisingai atspindimi apsaugos priemonėje nurodyti duomenys, arba turėtų būti panaikinta, jeigu ji buvo aiškiai klaidingai išduota, pavyzdžiui, kai ji buvo naudojama priemonei, kuriai netaikomas šis reglamentas, arba kai ji buvo išduota pažeidžiant jos išdavimo reikalavimus;
- (30) kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija, paprašius, turėtų padėti saugomam asmeniui gauti informacijos apie valstybės narės, į kurią kreipiamasi, valdžios institucijas, kurių turi būti prašoma taikyti apsaugos priemonę arba ją vykdyti;
- (31) tam, kad teisingumas būtų vykdomas darniai, dviejose valstybėse narėse neturėtų būti priimami nesuderinami sprendimai. Tuo tikslu nesuderinamumo su teismo sprendimu, priimtu ar pripažintu valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, atveju šiuo reglamentu turėtų būti nustatytas pagrindas atsisakyti pripažinti arba vykdyti apsaugos priemonę;
- (32) siekiant užtikrinti viešąjį interesą, išskirtinėmis aplinkybėmis valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teismui gali būti leidžiama atsisakyti pripažinti ar vykdyti apsaugos priemonę, kai jos taikymas akivaizdžiai prieštarautų tos valstybės narės viešajai tvarkai. Tačiau teismas neturėtų galėti taikyti viešosios tvarkos išimties, kad atsisakytų pripažinti ar vykdyti apsaugos priemonę, jei toks elgesys prieštarautų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje išdėstytoms teisėms ir visų pirma jos 21 straipsniui;
- (33) jeigu apsaugos priemonė kilmės valstybėje narėje sustabdoma arba panaikinama, arba panaikinama pažyma, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga valdžios institucija, pateikus atitinkamą pažymą, turėtų sustabdyti arba panaikinti apsaugos priemonės pripažinimo galiojimą ir, kai taikytina, vykdymą;
- (34) saugomas asmuo turėtų turėti veiksmingas galimybes pasinaudoti teise kreiptis į teismą kitose valstybėse narėse. Tam, kad būtų užtikrintos tokios veiksmingos galimybės procedūrose, kurioms taikomas šis reglamentas, teisinė pagalba turi būti suteikiama pagal 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyvą 2003/8/EB, numatančią teisės kreiptis į teismą įgyvendinimo tarptautiniuose ginčuose pagerinimą nustatant minimalias bendras teisinės pagalbos tokiems ginčams taisykles⁽¹⁾;
- (35) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas šio reglamento taikymui, valstybių narių turėtų būti reikalaujama pateikti tam tikrą informaciją apie jų nacionalines taisykles ir procedūras, susijusias su apsaugos priemonėmis civilinėse bylose, per Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose, įsteigtą Tarybos sprendimu 2001/470/EB⁽²⁾. Su valstybių narių pateikta informacija turėtų būti galima susipažinti Europos e. teisingumo portale;
- (36) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su šiame reglamente numatytų formų nustatymu ir vėlesniais pakeitimais. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai⁽³⁾;
- (37) įgyvendinimo aktai, kuriais nustatomos ir vėliau iš dalies keičiamos šiame reglamente numatytos formos, priimami laikantis nagrinėjimo procedūros;
- (38) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažįstamų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma juo siekiama užtikrinti Chartijos 47 ir 48 straipsniuose nustatytas teises į gynybą ir į teisingą bylos nagrinėjimą. Šis reglamentas turėtų būti taikomas atsižvelgiant į tas teises ir principus;
- (39) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nustatyti valstybėje narėje paskirtų apsaugos priemonių civilinėse bylose paprasto ir greito pripažinimo mechanizmo taisykles, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (40) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį tos valstybės narės pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;

(1) OL L 26, 2003 1 31, p. 41.

(2) OL L 174, 2001 6 27, p. 25.

(3) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

(41) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

(42) Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas 2011 m. spalio 17 d. pateikė nuomonę ⁽¹⁾, grindžiamą 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ 41 straipsnio 2 dalimi,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šis reglamentas nustato valstybėje narėje paskirtų apsaugos priemonių civilinėse bylose paprasto ir greito pripažinimo mechanizmo taisykles.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas apsaugos priemonėms civilinėse bylose, kurias paskyrė išduodančioji valdžios institucija, kaip apibrėžta 3 straipsnio 4 punkte.

2. Šis reglamentas taikomas tarpvalstybiniais atvejais. Šiame reglamente tarpvalstybiniu atveju laikomas atvejis, kai vienoje valstybėje narėje paskirtą apsaugos priemonę prašoma pripažinti kitoje valstybėje narėje.

3. Šis reglamentas netaikomas apsaugos priemonėms, kurios patenka į Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 taikymo sritį.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. apsaugos priemonė – bet kuris kilmės valstybės narės išduodančiosios valdžios institucijos pagal jos nacionalinę teisę priimtas sprendimas (kad ir kaip jis būtų vadinamas), kuriuo pavojų keliančiam asmeniui nustatomas vienas ar daugiau

toliau nurodytų įpareigojimų, siekiant apsaugoti kitą asmenį, kai gali kilti pavojus to asmens fizinei ar psichinei neličiai:

a) draudimas lankytis vietose, kuriose gyvena, dirba arba reguliariai lankosi ar reguliariai būna saugomas asmuo, arba to lankymosi reguliavimas;

b) draudimas bet koku būdu, įskaitant telefonu, elektroniniu ar įprastiniu paštu, faksu ar kitomis priemonėmis, susisiekti su saugomu asmeniu arba tokių ryšių reguliavimas;

c) draudimas priartėti prie saugomo asmens arčiau nei nustatytu atstumu arba tokio priartėjimo reguliavimas;

2. saugomas asmuo – fizinis asmuo, kuriam taikoma apsaugos priemonė suteikiama apsauga;

3. pavojų keliantis asmuo – fizinis asmuo, kuriam nustatytas vienas ar daugiau 1 punkte nurodytų įpareigojimų;

4. išduodančioji valdžios institucija – bet kuri teisminė institucija arba bet kuri kita valstybės narės paskirta valdžios institucija, turinti kompetenciją klausimais, kuriems taikomas šis reglamentas, jeigu tokia kita valdžios institucija šalims užtikrina nešališkumą ir jos sprendimai dėl apsaugos priemonių pagal jos veikimo valstybės narės teisę gali būti peržiūrėti teisminės institucijos ir turėti panašią galią ir poveikį kaip ir teisminės institucijos sprendimas dėl to paties klausimo;

5. kilmės valstybė narė – valstybė narė, kurioje paskirta apsaugos priemonė;

6. valstybė narė, į kurią kreipiamasi – valstybė narė, kurioje prašoma pripažinti apsaugos priemonę ir, jeigu taikytina, ją vykdyti.

II SKYRIUS

APSAUGOS PRIEMONIŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

4 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Valstybėje narėje paskirta apsaugos priemonė kitose valstybėse narėse pripažįstama nereikalaujant jokios specialios procedūros ir yra vykdytina nereikalaujant jos paskelbti vykdytina.

⁽¹⁾ OL C 35, 2012 2 9, p. 10.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

2. Saugomas asmuo, norintis, kad valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, būtų taikoma kilmės valstybėje narėje paskirta apsaugos priemonė, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingai valdžios institucijai pateikia:

- a) apsaugos priemonės kopiją, atitinkančią jos autentiškumui patvirtinti būtinas sąlygas;
- b) kilmės valstybėje narėje pagal 5 straipsnį išduotą pažymą; ir
- c) prireikus pažymos transliteraciją ir (arba) vertimą raštu pagal 16 straipsnį.

3. Pažyma galioja tik tuo mastu, kuriuo yra vykdytina apsaugos priemonė.

4. Neatsižvelgiant į tai, ar apsaugos priemonės galiojimo trukmė yra ilgesnė, 1 dalyje nurodytas pripažinimas galioja ne ilgiau kaip 12 mėnesių laikotarpiu nuo pažymos išdavimo dienos.

5. Apsaugos priemonių vykdymo procedūra reglamentuojama valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teise.

5 straipsnis

Pažyma

1. Saugomo asmens prašymu kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija išduoda pažymą naudodama pagal 19 straipsnį nustatytą daugiakalbę standartinę formą, kurioje pateikiama 7 straipsnyje numatyta informacija.

2. Pažymos išdavimas neskundžiamas.

3. Saugomo asmens prašymu kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija pateikia saugomam asmeniui pažymos transliteraciją ir (arba) vertimą raštu naudodama pagal 19 straipsnį nustatytą daugiakalbę standartinę formą.

6 straipsnis

Pažymos išdavimo reikalavimai

1. Pažyma gali būti išduota tik tuo atveju, jeigu pavojų keliančiam asmeniui pranešta apie apsaugos priemonę pagal kilmės valstybės narės teisę.

2. Jeigu apsaugos priemonė buvo paskirta pavojų keliančiam asmeniui neatvykus į teismo posėdį, pažyma gali būti išduota tik tuo atveju, jeigu pavojų keliančiam asmeniui buvo įteiktas dokumentas, kuriuo pradėta procedūra, arba lygiavertis dokumentas, arba, jei taikoma, jis buvo kitaip informuotas apie procedūros pradžią pagal kilmės valstybės narės teisę pakankamai iš anksto ir taip, kad galėtų pasirengti savo gynybai.

3. Tais atvejais, kai apsaugos priemonė buvo paskirta pagal procedūrą, kurioje nenumatomas išankstinio pranešimo pateikimas pavojų keliančiam asmeniui (*ex parte* procedūra), pažyma gali būti išduota tik tuo atveju, jeigu tas asmuo turėjo teisę užginčyti tą apsaugos priemonę pagal kilmės valstybės narės teisę.

7 straipsnis

Pažymos turinys

Pažymoje pateikiama ši informacija:

- a) išduodančiosios valdžios institucijos pavadinimas ir adresas/
kontakciniai duomenys;
- b) bylos numeris;
- c) pažymos išdavimo data;
- d) duomenys apie saugomą asmenį: vardas ir pavardė, gimimo data ir vieta, jeigu jie žinomi, ir adresas, kuriuo turi būti siunčiami pranešimai, prieš tai pabrėžtinai įspėjant, kad tas adresas gali būti atskleistas pavojų keliančiam asmeniui;
- e) duomenys apie pavojų keliantį asmenį: vardas ir pavardė, gimimo data ir vieta, jeigu jie žinomi, ir adresas, kuriuo turi būti siunčiami pranešimai;
- f) visa apsaugos priemonei vykdyti būtina informacija, įskaitant, kai taikytina, priemonės rūšį ir ja nustatomą įpareigojimą pavojų keliančiam asmeniui, taip pat nurodant vietos ir (arba) apibrėžtos zonos, prie kurių atitinkamai tam asmeniui draudžiama priartėti arba į kuriuos jam draudžiama patekti, atliekamą funkciją;
- g) apsaugos priemonės galiojimo trukmė;
- h) pripažinimo galiojimo trukmė pagal 4 straipsnio 4 dalį;

- i) deklaracija, kad įvykdyti 6 straipsnyje nustatyti reikalavimai;
- j) informacija apie pagal 9 ir 13 straipsnius suteiktas teises;
- k) dėl patogumo – visas šio reglamento pavadinimas.

8 straipsnis

Pranešimas apie pažymą pavojų keliančiam asmeniui

1. Kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija praneša pavojų keliančiam asmeniui apie pažymą, ir apie tai, kad išdavus pažymą apsaugos priemonė pripažįstama ir, kai taikytina, tampa vykdytina visose valstybėse narėse pagal 4 straipsnį.
2. Jeigu pavojų keliantis asmuo gyvena kilmės valstybėje narėje, pranešimas pateikiamas pagal tos valstybės narės teisę. Jeigu pavojų keliantis asmuo gyvena kitoje valstybėje narėje nei kilmės valstybė narė arba trečiojoje šalyje, pranešimas pateikiamas registruotu laišku (patvirtinant gavimą) arba lygiaverčiu dokumentu.

Atvejais, kai pavojų keliančio asmens adresas nėra žinomas arba kai tas asmuo atsisako patvirtinti pranešimo gavimą, reglamentuojami kilmės valstybės narės teise.

3. Saugomo asmens buvimo vieta arba kiti kontaktiniai duomenys neatskleidžiami pavojų keliančiam asmeniui, išskyrus atvejus, kai jų atskleidimas yra būtinas norint užtikrinti, kad apsaugos priemonės būtų laikomasi arba kad ji būtų vykdoma.

9 straipsnis

Pažymos taisymas ar panaikinimas

1. Nedarant poveikio 5 straipsnio 2 daliai, kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija saugomo asmens arba pavojų keliančio asmens prašymu arba savo iniciatyva pažymą:
 - a) ištaiso, jei dėl kanceliarinės klaidos apsaugos priemonėje nurodyti duomenys neatitinka pažymoje nurodytų duomenų; arba
 - b) panaikina, jeigu ji, atsižvelgiant į 6 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir šio reglamento taikymo sritį, buvo aiškiai klaidingai išduota.

2. Pažymos taisymo arba panaikinimo, įskaitant taisymo ar panaikinimo apskundimą, tvarka reglamentuojama kilmės valstybės narės teise.

10 straipsnis

Pagalba saugomam asmeniui

Saugomo asmens prašymu kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija padeda tam asmeniui gauti pagal 17 ir 18 straipsnius pateiktą informaciją apie valstybės narės, į kurią kreipiamasi, valdžios institucijas, kurių turi būti prašoma taikyti arba vykdyti apsaugos priemonę.

11 straipsnis

Apsaugos priemonės patikslinimas

1. Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga valdžios institucija prireikus ir reikiamu mastu patikslina faktinius apsaugos priemonės elementus, kad apsaugos priemonė galiotų toje valstybėje narėje.
2. Apsaugos priemonės patikslinimo tvarka reglamentuojama valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teise.
3. Apie apsaugos priemonės patikslinimą informuojamas pavojų keliantis asmuo.
4. Jeigu pavojų keliantis asmuo gyvena valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, pranešimas pateikiamas pagal tos valstybės narės teisę. Jeigu pavojų keliantis asmuo gyvena kitoje valstybėje narėje nei valstybė narė, į kurią kreipiamasi, arba trečiojoje šalyje, pranešimas pateikiamas registruotu laišku (patvirtinant gavimą) arba lygiaverčiu dokumentu.

Atvejais, kai pavojų keliančio asmens adresas nėra žinomas arba kai tas asmuo atsisako patvirtinti pranešimo gavimą, reglamentuojami valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teise.

5. Saugomas asmuo arba pavojų keliantis asmuo gali pateikti skundą dėl apsaugos priemonės patikslinimo. Apskundimo tvarka reglamentuojama valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teise. Tačiau skundo pateikimas neturi sustabdomojo poveikio.

12 straipsnis

Peržiūros iš esmės draudimas

Jokiomis aplinkybėmis valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, kilmės valstybėje narėje paskirta apsaugos priemonė negali būti peržiūrima iš esmės.

13 straipsnis

Atsisakymas pripažinti ar vykdyti apsaugos priemonę

1. Pavojų keliančiam asmeniui pateikus prašymą, apsaugos priemonę atsisakoma pripažinti ir, kai taikytina, vykdyti, jeigu toks pripažinimas:

- a) akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės, į kurią kreipiamasi, viešajai tvarkai arba
- b) yra nesuderinamas su teismo sprendimu, priimtu arba pripažintu valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi.

2. Prašymas dėl atsisakymo pripažinti ar vykdyti apsaugos priemonę pateikiamas valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teismui, apie kurį ta valstybė narė pranešė Komisijai pagal 18 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį.

3. Negalima atsisakyti pripažinti apsaugos priemonę remiantis tuo, kad pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisę, esant tokioms pačioms faktinėms aplinkybėms, tokia priemonė neleidžiama.

14 straipsnis

Pripažinimo ar vykdymo sustabdymas arba panaikinimas

1. Jeigu apsaugos priemonė sustabdoma ar panaikinama kilmės valstybėje narėje, jos vykdytinumas sustabdomas ar apribojamas, arba jeigu pažyma panaikinama pagal 9 straipsnio 1 dalies b punktą, kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija, gavusi saugomo asmens arba pavojų keliančio asmens prašymą, išduoda pažymą, kurioje nurodomas tas sustabdymas, apribojimas arba panaikinimas, naudodama pagal 19 straipsnį nustatytą daugiakalbę standartinę formą.

2. Saugomam asmeniui arba pavojų keliančiam asmeniui pateikus pagal 1 dalį išduotą pažymą, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga valdžios institucija sustabdo arba panaikina apsaugos priemonės pripažinimą, o prireikus ir vykdymą.

III SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

15 straipsnis

Legalizavimas ir kiti panašūs formalumai

Pagal šį reglamentą nėra reikalaujama atlikti valstybėje narėje išduotų dokumentų legalizavimo ar kitų panašių formalumų.

16 straipsnis

Transliteracija arba vertimas raštu

1. Bet kokia pagal šį reglamentą reikalinga transliteracija arba vertimas raštu atliekami į valstybės narės, į kurią kreipiamasi, valstybinę kalbą arba vieną iš jos valstybinių kalbų, arba į bet kurią kitą Sąjungos institucijų oficialią kalbą, kurią ta valstybė narė nurodė kaip priimtina.

2. Atsižvelgiant į 5 straipsnio 3 dalį, bet kokią vertimą raštu pagal šį reglamentą atlieka asmuo, turintis kvalifikaciją atlikti vertimus raštu vienoje iš valstybių narių.

17 straipsnis

Informacija, su kuria gali susipažinti visuomenė

Valstybės narės, siekdamos pavišinti informaciją, per Sprendimu 2001/470/EB įsteigtą Europos teisminių tinklų civilinėse ir komercinėse bylose pateikia su apsaugos priemonėmis civilinėse bylose susijusių nacionalinių taisyklių ir procedūrų aprašą, įskaitant informaciją apie valdžios institucijų, kurios yra kompetentingos į šio reglamento taikymo sritį patenkančiais klausimais, pobūdį.

Tą informaciją valstybės narės nuolat atnaušina.

18 straipsnis

Valstybių narių teikiama informacija

1. Ne vėliau kaip 2014 m. liepos 11 d. valstybės narės Komisijai pateikia šią informaciją:

a) kokios rūšies valdžios institucijos yra kompetentingos į šio reglamento taikymo sritį patenkančiais klausimais, jeigu taikytina nurodydamos:

i) valdžios institucijas, kurios yra kompetentingos paskirti apsaugos priemones ir išduoti pažymas pagal 5 straipsnį;

ii) valdžios institucijas, kurių turi būti prašoma taikyti kitoje valstybėje narėje paskirtą apsaugos priemonę ir (arba) kurios yra kompetentingos vykdyti tokią priemonę;

iii) valdžios institucijas, kurios yra kompetentingos atlikti apsaugos priemonių patikslinimą pagal 11 straipsnio 1 dalį;

iv) teismus, kuriems pagal 13 straipsnį turi būti pateiktas prašymas dėl atsakymo pripažinti ir, jeigu taikytina, vykdyti apsaugos priemonę;

b) priimtina vertimo kalbą ar kalbas, kaip nurodyta 16 straipsnio 1 dalyje.

2. Komisija viešai skelbia 1 dalyje nurodytą informaciją bet kuriomis tinkamomis priemonėmis, visų pirma Europos teismo tinklo civilinėse ir komercinėse bylose interneto svetainėje.

19 straipsnis

Formų nustatymas ir vėlesni jų pakeitimai

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos ir vėliau iš dalies keičiamos 5 ir 14 straipsniuose nurodytos formos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

20 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

21 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2020 m. sausio 11 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šio reglamento taikymo ataskaitą. Prireikus prie ataskaitos pridedami pasiūlymai dėl pakeitimų.

22 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. sausio 11 d.

Šis reglamentas taikomas apsaugos priemonėms, paskirtoms 2015 m. sausio 11 d. arba po tos dienos, neatsižvelgiant į tai, kada pradėta procedūra.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. birželio 12 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
L. CREIGHTON